

Bilag 1.

Bestyrelsen for

Den danske Købstadforening.

Den 25. Juli 1917.

Til Indenrigsministeriet.

Paa det almindelige danske Købstadmøde, der afholdtes i København den 29.—30. Juni d. A., drøftedes bl. a. Spørgsmaalet om Dyrtidsforanstaltningerne og heraf følgende Særbeskatning. Forhandlingerne herom sluttede med Vedtagelsen af følgende Resolution:

„Den ved Verdenskrigen skabte Situation har som bekendt nødvendiggjort en Række offentlige Foranstaltninger, som kræver en nøje Samvirken mellem Stat og Kommuner. Det havde derfor været ønskeligt, om der i videre Omfang var blevet givet Kommunerne Adgang til Meningstilkendegivelse om vigtige kommunale Anliggender, forinden saadanne bragtes til Udførelse. Da det desværre kan befrygtes, at de økonomiske Vanskeligheder i den kommende Tid yderligere vil øges, finder Delegeretmødet Anledning til at henstille til den høje Regering og Rigsdag, at der snarest maa blive truffet en nærmere Ordning for Statens og Kommunernes Samvirke til Sikring af Befolkningens vigtigste Livsfornødenheder i den kommende Vinter.

Først og fremmest maa der skaffes Klarhed over, hvilke Opgaver der skal løses af Stat og Kommune i Fællesskab, og hvilke Spørgsmaal der skal overlades til Staten eller de enkelte Kommuners Initiativ. Paa mange Omraader er hurtig Handling absolut nødvendig, hvorfor enhver unødvendig Forsinkelse bør undgaas.

Det turde være selvsagt, at Staten i disse Anliggender nødvendigvis maa have Førerskabet for at søge tilvejebragt en retfærdig Ensartethed saavel i Udførelse som i de nødvendige Midlers Tilvejebringelse. Forhaabentlig vil denne Opfattelse i højere Grad blive grundlæggende ved Gennemførelsen af nye offentlige Foranstaltninger nævnte Spørgsmaal vedrørende.

Hvad de alt gennemførte Foranstaltninger angaar, udtaler Delegeretmødet Ønskeligheden af, at Lov Nr. 397 af 28. December 1916 om kommunale Dyrtidsforanstaltninger maa blive underkastet en snarlig Revision efter følgende Grundprincipper:

- 1) De i Lovens § 2 nævnte prisregulerende Foranstaltninger bringes til Udførelse i videst muligt Omfang for de vigtigere Livsfornødenheder. Kommunerne medvirker ved Lovens Udførelse, men eventuelle offentlige Tilskud udredes af Statskassen.
- 2) Den i § 5 fastsatte Maksimumsgrænse af 15 Kr. pr. Indbygger enten helt ophæves eller udvides meget betydeligt.